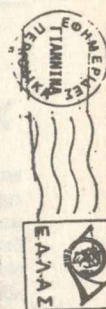

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1998

Για την «Καποδιστριακή Αυτοδιοίκηση»

Πόσο θα κρατήσει;

Μπαίνοντας στον χρόνο που τρέχουμε, 1998 μετράμε κάτι παραπάνω από επτά χρόνια από την καθεστωτική αλλαγή στην Αλβανία, το κύμα φυγής και το φαινόμενο της λαθρομετανάστευσης. Τάχουμε γράψει πολλές φορές και κάθε χρόνο προσθέτουμε και έναν ακόμη χρόνο σε αυτό το ιδιότυπο καθεστώς των εκτάκτων μέτρων και της εγκατάστασης της παρανομίας και της επικινδυνότητας στα χωριά μας. Η περιοχή μας δοκιμάζεται αυτά τα χρόνια από ανασφάλεια και πλήρωση και πληρώνει φτωχαίνοντας συνεχώς με την απαξίωση του τόπου και την συνεχή μείωση κάθε ελπίδας και προοπτικής ανάπτυξης. Κανένας πλέον δεν πλησιάζει το Πωγώνι να εγκατασταθεί, να επενδύσει, να παράγει, να δουλέψει. Η Επαρχία μας απωθεί κάθε δραστηριότητα και κάθε νέο άνθρωπο. Πολλά φαινόμενα που έχουν σχέση με τα ζώα,

με τις «απαγωγές», κλοπές και ληστείες θυμίζουν εποχή τουρκοκρατίας. Δηλαδή γυρίσαμε εκατό χρόνια πίσω. Και το λαθρεμπόριο αγαθών και ναρκωτικών θυμίζει την κατοχική εποχή «μαύρης αγοράς». Δηλαδή πάλι επιστρέψαμε πενήντα χρόνια πίσω. Και δεν υπάρχει καμιά αντίδραση. Και δεν γίνεται καμιά παρέμβαση. Θεωρείται επιτυχία για ένα χωριό η εγκατάσταση εκεί ενός φυλακίου στρατού χωρίς να σκέφτεται κανείς πως δεν μπορεί να βγει τη νύχτα έξω από το σπίτι του, πως δεν μπορούν να κυκλοφορήσουν τα παιδιά του έξω από το χωριό ακόμη και την ημέρα. Πόσο θα κρατήσει αυτή η κατάσταση. Επτά χρόνια είναι πολλά. Χάθηκαν επτά χρόνια μέσα στα οποία μπορούσε να γίνει κάτι στα χωριά μας, έστω τα μισά από όσα γίνονται στην άλλη χώρα. Η

Συνέχεια στην 2η σελ.

Η ευδοκίμηση των Ηπειρωτών

Οι τελετές στο Πανεπιστήμιο, με τις οποίες τιμώνται προσωπικότητες της Ηπείρου, που έχουν να επιδείξουν έργο και προσφορά στον τόπο και πρόβαλαν το όνομα της Ηπείρου, είναι μια καλή δουλειά του Ανάτατου Μορφωτικού Ιδρύματος της Ηπείρου.

Ο κ. Πρύτανης, Ηπειρώτης την καταγωγή, πρέπει να ανοίξει τον χώρο και τους ορίζοντες στους οποίους ευδοκίμουν Ηπειρώτες που τιμούν το Ηπειρωτικό όνομα. Είναι πολλοί. Δυο περιπτώσεις όμως, έχουν παγκοσμιότητα ακτινοβολίας. Ο φυσικός επιστήμων Δημ. Νανόπουλος από την Σέλτση του ξεκομμένου Πωγωνίου, που στα 49 του χρόνια εκλέχθηκε τον περασμένο χρόνο μέλος της Ακαδημίας Αθηνών και πριν από λίγα χρόνια ήταν υποψήφιος για το βραβείο Νόμπελ.

Είναι από τους πρωτοπόρους της σύγχρονης επιστήμης της φυσικής. Ο δεξιότεχνος του βιολιού, που διαπρέπει παγκοσμίως, ο Λεωνίδας Καβάκος, έχει προγονικές ρίζες στη Βήσσανη. Αυτό μπορεί να το βεβαιώσει και ο Γεν. Γραμματέας του Πανεπιστημίου κ. Λουκάς Παπαλουκάς, όντας Βησσανιώτης. Οι δυο αυτές προσωπικότητες της Ηπείρου, αξίζουν μιας ιδιαίτερης τιμής από το Πανεπιστήμιο.

Ας το δει ο κ. πρύτανης στο πλαίσιο της προσπάθειας που ανέλαβε για την νέα εικόνα του Ιδρύματος.

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Πρωινός Λόγος» Ιωαννίνων

Οι φρουροί των συνόρων

Επανήλθε στην επικαιρότητα το θέμα των Συνοριακών Φρουρών που συζητιέται αρκετά χρόνια αλλά πάντοτε κάπου σκαλώνει. Ο αρμόδιος υπουργός τελευταία δήλωσε πως το Σώμα Συνοριακών Φρουρών θα

συγκροτηθεί από την αρχή του 1999. Πρέπει να σημειώσουμε πως για την συγκρότηση του Σώματος Συνοριακών Φρουρών έχουν αντιρρήσεις οι συνδικαλιστικοί φορείς της Αστυνομίας.

Η Μεταλλουργική και πάλι στο προσκήνιο

Τον τελευταίο καιρό και πάλι συζητιέται το θέμα της Μεταλλουργικής Βιομηχανίας Κεφαλοβρύσου και η βιωσιμότητά της. Οι παρεμβάσεις της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης δεν απέδωσαν τα αναμενόμενα και όπως γράφτηκε στον Γιαννιώτικο τύπο υπολείπεται και οι νέες παραγγελίες δεν έγιναν για μια προοπτική συνέχισης σε βάθος χρόνου. Τα στοι-

χεία που δημοσιεύονται την εντάσσουν στις προβληματικές που δεν έχουν μέλλον. Η αβεβαιότητα είναι μόνιμη. Πρέπει να σημειωθεί πως τα προσωπικά που εργάζεται και κατά μεγαλύτερο ποσοστό μένει εκτός Κεφαλοβρύσου και επαρχίας μας, οι περισσότεροι δε είναι κάτοικοι Ιωαννίνων. Αυτός ο δείκτης γί-

Συνέχεια στην 2η σελ.

Μειώθηκε η κίνηση Κακαβιάς

Η εμπορευματική κίνηση μέσω Κακαβιάς μειώθηκε σημαντικά. Οι Αλβανοί κάλεσαν Ευρωπαίους για τον έλεγχο στο Τελωνείο τους και αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να μειωθεί η κίνηση. Παράλληλα η Αλβανία για άλλους λόγους αξιοποίησε περισσότερο το λιμάνι του Δυρραχίου έτσι που μεγάλα φορτία εμπορευμάτων να διακινούνται από εκεί. Η μείωση της κίνησης της Κακαβιάς υποβαθμίζει τον Τελωνειακό Σταθμό και περιορίζει την σημασία του με επιπτώσεις βέβαια και στην περιοχή μας. Είναι

και αυτό ένα αρνητικό σημείο για το άνοιγμα του περάσματος των Δρυμάδων.

Εν τω μεταξύ δεν υπάρχει καμιά ενέργεια για το Τελωνείο Δρυμάδων που να προωθείται αλλά ούτε και καμιά σχετική είδηση για το θέμα. Ούτε καν μια παρουσία ενός περιπολικού της Αστυνομίας να καταγράφει και να διευκολύνει τους ομογενείς του ξεκομμένου Πωγωνίου να διακινούνται προς τα χωριά τους όπως στο χωριό Αμπελώνι Θεσπρωτίας. Άλλη Ελλάδα είναι εκεί.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΑ

Αίθουσες...τελετών!

Τώρα πλέον τα γράφουμε όλα, αφού μερικοί τα λένε με ακράτεια κυνισμού και με περίσσεια πρόκλησης. Και αυτή η νοοτροπία και αντίληψη επιτείνεται καθώς πλησιάζει το τέλος των Κοινοτήτων και προχωρεί η «Καποδιστριακή Αυτοδιοίκηση». Μια εκτεταμένη επιχείρηση αποφυλάκισης υλοτομίας των δασών δρυός στο Πωγώνι θυμίζει το πέραςμα του Μπραϊμή στην Πελοπόννησο που άφησε στον κυβερνήση Καποδιστρια καμμένη γη όταν ανέλαβε να φτιάξει κράτος. Γράφτηκε πολλές φορές για την βάνουση υλο-

τομίας της Πωγωνήσιας βελανιδιάς, το στολίδι αυτό του τόπου μας. Με την έγκριση και τις ευλογίες της δασικής υπηρεσίας οι πριονάδες κουρσάροι και οι ξυλοσχίστες σαρώνουν την επαρχία μας. Αιωνόβια δένδρα, λουμάκια αξιοποίησιμα, βακούφικα, δένδρα σε κορφές, δασοτεμάχια μέσα

στο NATURA 2000, παρόδους συστάδες αισθητικού κάλους, εξαφανίζονται σε χρόνο ρεκόρ. Οι «θεματοφύλακες» του δάσους, οι δασολόγοι προσφέρουν πλούσια την υποστήριξη στους ξυλοσχίστες με την «εγκυρότητα» των διαχειριστικών μελετών και των μελετών «περιβαλλοντικών επι-

πτώσεων» κάρβουνιάρικα από άκρη σε άκρη στο Πωγώνι σηματοδεύουν την απαξίωση του τόπου αφού το κάρβουνο είναι το κατώτερο και το ευτελέστερο προϊόν του δάσους. Μια άλλη μορφή πυρκαγιάς. Βέβαια οι συντελεστές αυτής της λεηλασίας έχουν διάφορες δικαιολογίες και σοφίσματα να πουν. Και δεν διστάζουν να επιτεθούν σε όποιον τους ψέγει.

Μέσα σε αυτές τις δικαιολογίες είναι και τα εκατομμύρια που εισρέουν στο ταμείο! Και εδώ

Συνέχεια στην 2η σελ.

Πέντε μέρες χωρίς τηλέφωνο

Οι διαφημίσεις του ΟΤΕ φτάνουν και στα χωριά μας με τις εφημερίδες. Δεν φτάνουν όπως πάντοτε και οι υπηρεσίες όταν τα τηλέφωνα δεν δουλεύουν. Και είναι χειμώνας. Και είναι ηλικιωμένοι οι τελευταίοι κάτοικοι. Πέντε μέρες ήταν χωρίς τηλέφωνο Κακόλακκος, Μερόπη, Παλαιό-πυργος στο τέλος του Γενάρη. Και δεν καλύπτεται η περιοχή από την κινητή τηλεφωνία. Η επικοινωνία είναι ασφάλεια, είναι το αντίδοτο της απομόνωσης, είναι το χέρι βοήθειας που νοιώθουν οι τελευταίοι κάτοικοι των χωριών. Πέντε μέρες χωρίς τηλέφωνο είναι πολλές.

ΑΙΘΟΥΣΕΣ...

ΤΕΛΕΤΩΝ!

Συνέχεια από την 1η σελ.

ακούστηκε και το μακάβριον αιτιολογικόν: «Με τα λεφτά από τα δάση θα φτιάξουμε αίθουσα τελετών στο χωριό για τον κόσμο όταν θάβουμε κανέναν νεκρό»! Ο θάνατος του δάσους για τους...νεκρούς! Αίθουσα τελετών για το δάσος που εξαφανίζεται. Η ιδέα του θανάτου πέρασε στη ζωή του χωριού.

Τελείωσαν τα όνειρα ζωής, τα οράματα για μέλλον και συνέχεια. Τα χωριά μας ταυτίζονται πλέον με το θάνατο και κύρια φροντίδα γίνεται οι τελετές και οι...αίθουσες. Θάλεγε κανείς πως αυτό είναι το τελευταίο μοιρολόγι του τόπου μας. Το μοιρολόγι των νεκρών σε μια αίθουσα όπου στήθηκε με το τελευταίο δάκρυ του δάσους, της βαλανιδιάς. Όπως το δάκρυ του τραυματισμένου ζαρκαδιού που ζει στην παράδοση του τόπου μας.

Φτάσαμε λοιπόν στο τέλος των κοινοτήτων, της κοινοτικής αντίληψης κόβοντας τα δάση για να φτιάξουμε αίθουσες τελετών! Και λέγεται με κυνισμό και χωρίς φόβο θείου. Και όπως στον θάνατο τελευταία φεύγουν τα φτυάρια στα δάση μας τελευταία φεύγουν τα τοσκούρια! Για μια αίθουσα τελετών το τελευταίο που θα κρίνεται απαραίτητο στα χωριά μας! Θλιβερός οι σκέψεις και απογοητευτικοί οι συνειρμοί. Το χρονικό της τελετής μνημοσύνης...

Κων. Χρ. Κωστούλας

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Κάτω Μεροπαιών Θεσσαλονίκης συνήλθε σε έκτακτη συνεδρίαση στις 13-1-1998, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου της, μετά το θλιβερό άγγελμα του θανάτου του συγχωριανού μας εκπαιδευτικού της αδελφότητας και προέδρου του χωριού μας Αναστασίου Μίνου. Αφού έλαβε υπόψη τις ανεκτίμητες υπηρεσίες που προσέφερε στο χωριό μας, στην Εκκλησία μας και στην αδελφότητα, αποφασίζει:

1ον Να εκφράσει τα θερμά συλλυπητήριά του στη σύζυγό του, στα παιδιά του και στους συγγενείς του.

2ον Να καταθέσει στεφάνι στη σωρό του

3ον Να καταθέσει χρηματικό ποσό στο Ταμείο της Εκκλησίας του χωριού μας και

4ον Να δημοσιευθεί το παρόν στην εφημερίδα με ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

Το Δ/κό Συμβούλιο του Δασικού Συνεταιρισμού «Μπουνας» Ποντικατών συνελθόν εκτάκτως σήμερα την 21η Ιανουαρίου ημέρα Τετάρτη και ώρα 10η πρωινή, ύστερα από τον ξαφνικό θάνατο του χωριανού μας Αθανασίου Κούλα ή Θάνου διατελέσαντος επί πολλά χρόνια συμβούλου και προέδρου αυτού μέχρι πρότινος

αποφασίζει ομόφωνα
1. Το γραφείο του Συν/σμού να παραμείνει κλειστό την ημέρα της κηδείας.
2. Να παραστεί στην κηδεία του συσώμωτο το συμβούλιο.

3. Να κατατεθεί στη μνήμη του αντί στεφάνου το ποσό των 15.000 δρχ. στο Εξωκλήσι του χωριού μας «Άγιοι Ανάργυροι» που ιδιαίτερα σεβότα, λάτρευε και αγαπούσε ο εκλιπών.

Το Δ.Σ.
Ο πρόεδρος
Νικόλαος Δέρμος
Τα μέλη
Αθανάσιος Μάνος, Κων/νος Δέρμος, Αχιλλέας Βοζιάρης, Θεοφάνης Έξαρτος

Το Κοινοτικό Συμβούλιο Ποντικατών συνελθόν εκτάκτως σήμερα την 21η Ιανουαρίου 1998, ημέρα Τετάρτη και ώρα

LEADER I

Τι άφησε το Leader I; Είναι καιρός να γίνει ένας απολογισμός των προτάσεων που εντάχθηκαν στο Leader I. Τι έγινε και τί λειτουργεί και τί πρόσθεσε στον τόπο μας. Για να μην έχουμε και μένουμε με ψευδαισθήσεις ότι μας φταίνει οι άλλοι. Ποιός θα κάνει τον απολογισμό; Χάσαμε και το Συμβούλιο Περιοχής που, υποτίθεται μας αντιπροσώπευε!

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

Μηνιαία Έκδοση για τους Πωγωνήσιους

ΕΔΡΑ: Πωγωνιανή

Ιδιοκτήτης-εκδότης-διευθυντής:

Κων. Χρ. Κωστούλας

Διευθύνσεις επικοινωνίας:

Πωγωνιανή (Τ.Κ. 44005), τηλ. 0657-31333

Ιωάννινα-Οπλ. Πουτέστη 16 (Τ.Κ. 45332),

τηλ. 0651-70485

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ ΕΚΤΥΠΩΣΗ

«ΤΥΠΟΕΚΔΟΤΙΚΗ ΗΠΕΙΡΟΥ ΕΠΕ»

Πέραμα Ιωαννίνων

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

10η πρωινή, ύστερα από τον ξαφνικό θάνατο του κοινοτικού συμβούλου Αθανασίου Κούλα ή Θάνου αποφασίζει ομόφωνα
1. Το κοινοτικό κατάστημα να παραμείνει κλειστό την ημέρα της κηδείας.
2. Η σημαία στο κοιν. κατάστημα να αναρτηθεί μερίστια την ημέρα της κηδείας.

3. Σύσσωμο το κοινοτικό συμβούλιο να παραστεί στην κηδεία.

4. Ο πρόεδρος της Κοινότητας να εκπροσωπήσει τον επικηδέοντα.

5. Να κατατεθεί αντί στεφάνων στη μνήμη του το ποσό των 15.000 δραχμών στο Εξωκλήσι του χωριού μας «ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ» που ιδιαίτερα σεβόταν, λάτρευε και αγαπούσε ο εκλιπών.

Το Κοινοτικό Συμβούλιο
Ο πρόεδρος
Δημήτριος Βάρδης
Τα μέλη

Αναστάσιος Δέρμος, Αυγούλα Δέρμου, Ευάγγελος Μπόζιάρης,

Γεώργιος Μπόζιάρης, Ηλίας Ρόπος

ΔΩΡΕΑ ΣΕ ΜΝΗΜΗ

Στη μνήμη του χωριανού μας Θανάση Κούλα ή Θάνου που πρόσφατα χάθηκε, πρόσφεραν αντί στεφάνου χρηματικά ποσά στο Εξωκλήσι μας «Άγιοι Ανάργυροι» οι παρακάτω:

Αθηνά Δημήτ. Κούλα ή Θάνου 20.000 δρχ., Κοινότητα Ποντικατών 15.000 δρχ., Δασικός Συν/σμός «Μπουνας» 15.000 δρχ., Αδελφότητα Ποντικατιωτών 15.000 δρχ., Πολ/κος Σύλλογος Ποντικατών 15.000 δρχ., Αδελφότητα Ξηροβαλτινών 10.000 δρχ., αδελφοί Φακατέλη 20.000 δρχ., αδελφοί Θάνου 30.000 δρχ., οικογένεια Χρήστου Γεωργιότη 15.000 δρχ., οικογένεια Γεωργίου Μπόζιάρη 10.000 δρχ., οικογένεια Χριστόφορου Τζήμα 10.000 δρχ.

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο Ποντικατών τους ευχαρίστησε θερμά και εύχεται ο Παναγικός Θεός να αναπαύσει την ψυχή του και να την κατατάξει εν σκηναίς δικαίων.

Ο πρόεδρος
Ιερέυς Θεοφάνης Κατσούκης
Τα μέλη
Αθανάσιος Βάρδης
Κων/νος Δέρμος

ΠΟΣΟ ΘΑ ΚΡΑΤΗΣΕΙ;

Συνέχεια από την 1η σελ.

Ηπειρος είναι η φτωχότερη περιφέρεια της Ελλάδας και της Ευρώπης. Και το Πωγωνί είναι η φτωχότερη περιοχή της φτωχής Ηπείρου. Και όπως διαπιστώνεται, αφού κανείς δεν αντιδρά, αφού κανείς δεν παρεμβαίνει, αφού οι αντιπροσωπευτικοί φορείς και εξουσίες δεν παραπονούνται καν, το Πωγωνί φτώχηνε και από ανθρώπους. Για να μη λένε συνεχώς ότι μας φταίνει οι άλλοι. Πόσο θα κρατήσει αυτή η κατάσταση;

Είναι το κυρίαρχο ερώτημα στο οποίο θα κληθούν να απαντήσουν οι της «Καποδιστριακής» Αυτοδιοίκησης.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Απεβίωσε στα Γιάννινα και κηδεύτηκε στους Ποντικατές ο Αθ. Κούλας, 75 ετών.

— Απεβίωσε η Ευτυχία Ηλία του Νικολάου από Δρυμάδες σε ηλικία 103 ετών.

Η ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΚΗ

Συνέχεια από την 1η σελ.

νεται συνεχώς δυσμενέστερος έτσι που να επικρατεί η άποψη πως το εργοστάσιο ελάχιστα συμβάλει στην διατήρηση του πληθυσμού της επαρχίας και την ενίσχυση του τόπου μας. Ακούγεται ακόμη πως κυκλοφορεί η ιδέα από πολλούς εργαζόμενους να κλείσει το εργοστάσιο αρκεί να εξασφαλίσουν θέση με μετάταξη σε κρατική υπηρεσία στα Γιάννινα. Αυτές όλες οι φήμες δεν ενισχύουν την βιωσιμότητα της επιχείρησης και αυξάνουν την αβεβαιότητα για το μέλλον των εργαζομένων εκεί και ιδιαίτερα των μόνιμων κατοίκων.

Πορισσότερο όμως έτσι υπονομεύεται κάθε άλλη προσπάθεια ανάπτυξης της επαρχίας μας. Ίσως είναι δυσάρεστα αυτά αλλά δεν πρέπει να αγνοούνται. Αντίθετα πρέπει να παρακολουθούνται για να γίνονται οι ενέργειες που απαιτούνται. Και μέχρι τώρα ουδείς φορέας της περιοχής μας κινείται και ουδεμία ενέργεια γίνεται.

Διακρίσεις

Ο Νικ. Μπράνης, εγγονός εκ μητρός του Κων. Καναβού από την Πωγωνιανή, πυρηνικός φυσικός έτυχε της δεύτερης διάκρισης σε Ολυμπιάδα Πυρηνικής Φυσικής με εργασίες του ως εκπρόσωπος Ρουμανικού Πανεπιστημίου.

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

	ΚΩΔΙΚΟΣ	
	0657	
ΟΤΕ Δελβινάκιου	22399	
	22121	
ΔΕΗ Δελβινάκιου	22211	
Ταχ. Βήσσανης	71249	
Ταχ. Δελβινάκιου	22244	
Ταχ. Πωγωνιανής	31210	
Δημόσιο Ταμείο	22246	
Συμβολαιογραφείο	22198	
Ιερά Μητρόπολη	22203	
Κυνηγετικός Σύλλογος	22359	
Κέντρο Υγείας	22222	
Δελβινάκιου	22540, 22541	
Φαρμακείο Δελ.	22525	
Φαρμακείο Κεφ/σου	41012	
Ιατρείο Βασιλικού	41300	
Ιατρείο Βήσσανης	71366	
Ιατρείο Κερασόβου	51624	
Ιατρείο Κεφαλ/σου	41586	
Ιατρείο Κτισμάτων	51201	
Ιατρείο Πωγωνιανής	31203	
Αστυνομία Δελ/κίου	22216	
	22365	
Αστυνομία Βήσσανης	71243	
Αστυνομία Καστανής	51570	
Αστυνομία Κεφ/σου	41216	
Αστυνομία Κτισμάτων	51292	
Αστυνομία Πωγ/νής	31201	
Ελεγχος Διαβατηρίων		
Κακαβιάς	51230	
Τελωνείο Κακαβιάς	51210	
Δασονομείο	22208	
Φυλάκιο Κακαβιάς	51300	
Φυλάκιο Δρυμάδων	31344	

Δεν γίνεται ο ένας τώρα θέλουν και...δεύτερο

Το θέμα του δρόμου Καλπακίου Κακαβιάς είναι γνωστό. Όσοι κυκλοφορούν σε αυτόν τον οδικό άξονα έχουν διαπιστώσει πως εδώ και πάνω από πέντε χρόνια γίνονται έργα διαπλάτυνσης και βελτίωσης που δεν παίρνουν τέλος. Ανακατεύουν τα χώματα και ουδέν σημαντικό τεχνικό έργο εκτελείται. Κι ενώ αυτή η καθυστέρηση του έργου είναι διαπιστωμένο γεγονός συζητείται η κατασκευή και...δεύτερου δρόμου! Δύο δρόμοι με διαστάσεις και τεχνικά χαρακτηριστικά αυτοκινητόδρομου. Δεν θα υπήρχε αντίρρηση αν είχε τελειώσει ο ένας που γίνεται και αν η κίνηση δικαιολογούσε κάτι τέτοιο. Έστω ως υπάρχει στα σχέδια για να ζωντανεύει τις ελπίδες. Τα πράγματα όμως κινδυνεύουν να πάρουν μια άλλη δυσάρεστη εξέλιξη. Συζητείται παράλληλα, και αυτό το είπε και εκπρόσωπος του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ηπείρου πως υπάρχει πιθανότητα εν όψει μιας τέτοιας μελέτης να ανασταλούν οι εκτελούμενες εργασίες στο δρόμο Κακαβιάς για να ενταχθούν εν καιρώ σε ενιαίο έργο. Δεν είναι γνωστό που βρίσκεται τελικά το θέμα. Εκείνο όμως που διαπιστώθηκε τελευταία είναι η ελαχιστοποίηση του ρυθμού εκτέλεσης των εργασιών στο τμήμα από λίμνη Ζαραβίνας-Χάνι Δελβινάκι.

Εκτός...

διανομής

Στις 22 Γενάρη συνεδρίασε η Νομαρχιακή Επιτροπή και ενέκρινε διάφορα έργα στο Νομό με τις αντίστοιχες πιστώσεις. Το Πωγωνί απουσιάζει.

Ζαγόρι 250 εκατομ., Κόνιτσα 1.160 εκατομ., Τζουμέρκα 160 εκατ., αθλητικά 500 εκατομ. Δηλαδή μοιράστηκαν πάνω από 2 δισεκατομμύρια στο Νομό και ούτε ένα εκατομ. από αυτά στο Πωγωνί. Ποιός να διαμαρτυρηθεί; Ποιός να φροντίσει; Εμείς τα γράφουμε για την ιστορία.

Αποχετευτικό ομβρίων Κεφαλοδρύσου

Δημοπρατήθηκε το έργο κατασκευής πλακοσκεπούς οχετού ομβρίων υδάτων στην Κοινότητα Κεφαλοδρύσου. Ο προϋπολογισμός του έργου ανέρχεται στο συνολικό ποσό των δραχμών τεσσάρων εκατομμυρίων.

ΕΠΙΛΕΚΤΙΚΑ

Του κουφού η πόρτα!

Όπως φαίνεται η λαϊκή έκφραση «σου κουφού την πόρτα όσο θέλεις βρόντα» θα γίνει το σύμβολο της σημερινής κρατικής λειτουργίας. Γράψαμε και μεις στα τελευταία φύλλα μας όπως και άλλες εφημερίδες των Γιαννίνων για το μπάζωμα της λίμνης Ζαραβίνας.

Όμως δεν φάνηκε κάποιος αρμόδιος ή κάποια υπηρεσία να δώσει έστω κάποια εξήγηση. Δεν μιλάμε βέβαια για επανόρθωση. Για μια απλή απάντηση. Έτσι στου κουφού την πόρτα όσο θέλεις βρόντα. Και δεν είναι μόνο αυτό. Συχνά ακούγονται παράπονα από κοινότητες και συμπατριώτες μας για αδιαφορία του κράτους. Ίσως πρέπει να το χωνέψουμε πως δεν ακούει κανείς. Είναι κι αυτό μια αυτογνωσία!!

Μετά-Καποδιστριακά!

Δεν κινείται ακόμη τίποτε στην μετά-Καποδιστριακή εποχή των Κοινοτήτων του Πωγωνίου. Δεν υπάρχει τάση μεταδημότευσης παρά σε μεμονωμένες περιπτώσεις. Η προθεσμία λήγει 31 Μαρτίου. Όλοι ή σχεδόν όλοι είναι επιφυλακτικοί για το μέλλον του νέου θεσμού και μάλλον δεν είναι ενθουσιασμένοι. Πολλά ακούγονται για υποψηφιότητες ακόμη όμως δεν υπάρχουν δηλωμένες υποψηφιότητες. Βέβαια πολλά εξαρτώνται από την παρέμβαση των κομματικών σχηματισμών και τις αποφάσεις. Πιστεύεται ότι σύντομα θα ξεκαθαριστεί η κατάσταση και θα υπάρχουν νέα της νέας κατάστασης που έχει δημιουργηθεί.

Το τέλος και η αρχή ενός άλλου...τέλους

Το Συμβούλιο Περιοχής, το πολυδιαφημισθέν αντιπροσωπευτικό όργανο της επαρχίας μας τελεώθηκε άδοξα, χωρίς να κάνει αισθητή την παρουσία του και να αφήσει την σφραγίδα του. Τελείωσε χωρίς να αφήσει κενό, αφού έτσι κι αλλιώς ήταν και από το νόμο κενό περιεχομένου. Τώρα, έχουμε ένα ιδιότυπο όργανο «Συνδέσμου» που έχει μεγαλύτερο κενό αφού δεν έχει καμία εξουσία και καμιά αποστολή παρά να...τελειώσει και αυτό μαζί με τις κοινότητες. Το τέλος μιας εποχής και η αρχή ενός τέλους! Η περιμένοντας το τέλος.

Στο Καλπάκι τα σύνορα!

Θα το ξαναγράψουμε γιατί επιβεβαιωνόμαστε. Τίποτε δεν κατάβηκε από τον Καλπάκι. Συμπτωτική των γραφείων των ΕΛΤΑ μελετούν, δηλαδή κατάργηση. Έτσι, τα σύνορα μεταφέρονται στο Καλπάκι! Και ουδεμία έστω φωνή διαμαρτυρίας ακούγεται!!

Το Αστυνομικό Τμήματος Δελβινάκιου στο Καλπάκι. Συμπτωτική των γραφείων των ΕΛΤΑ μελετούν, δηλαδή κατάργηση. Έτσι, τα σύνορα μεταφέρονται στο Καλπάκι! Και ουδεμία έστω φωνή διαμαρτυρίας ακούγεται!!

Η τηλεοπτική κάλυψη

Μετά από απόφαση του Συμβουλίου Περιοχής έγινε η τοποθέτηση αναμεταδότην για την καλύτερη κάλυψη του Πωγωνίου.

Δεν ανακοινώθηκε όμως ποιο ήταν το αποτέλεσμα, ποιές περιοχές καλύφθηκαν και ποσα νέα κανάλια δόθηκαν. Πέραν αυτού χρή-

Η κατάργηση του φυλακίου Κατούνας

Καταργήθηκε το στρατιωτικό φυλάκιο ελέγχου που ήταν εγκατεστημένο στη γέφυρα της Κατούνας (Γκόλα) που πραγματοποιούσε έλεγχο στα διερχόμενα αυτοκίνητα και τους επιβάτες. Έγινε μια διαμαρτυρία από τα Κτίσματα. Τελικά δεν είναι ξεκαθαρισμένος ο ρόλος των στρατιωτικών φυλακίων στον έλεγχο των λαθρομεταναστών. Η εγκατάσταση ή όχι στρατιωτικών φυλακίων στα παραμεθώρια χωριά είναι ένα θέμα που απασχολεί τους μόνιμους κατοίκους. Και θέλει συζήτηση.

Το LEADER II

Το Leader II ακόμη δεν ξεκινάει, ενώ περιεργα πράγματα συμβαίνουν στην διαχείριση του. Η δευτεροβάθμια επιτροπή εξετάσεως ενόστων με μια γενική γνώμη γναμμάτωση επανέφερε την υπόθεση αξιολόγησης στην διοίκηση της εταιρείας «ΗΠΕΙΡΟΣ Α.Ε.». Κι εκεί επανεξετάσαν τις προτάσεις από την αρχή με νέα...κρίτηρια. Έτσι απορρίφθηκαν προτάσεις που είχαν εγκριθεί και τα κριτήρια περιορίστηκαν σε γραφειοκρατική υπολειτουργία παραγνωρίζοντας τις τοπικές ιδιαιτερότητες και τις αναπτυξιακές ανάγκες. Και το Πωγωνί, όπως φαίνεται, έχει μειωμένη κριτήρια και πάλι ευνοούνται οι ευνοημένες περιοχές. Ζήτησαμε από την ΗΠΕΙΡΟΣ Α.Ε. τον τελικό πίνακα των εγκρίσεων αλλά αρνήθηκαν να μας τον δώσουν....

Γιατί δεν ενημερώθηκαν οι κοινότητες;

Ποιές κοινότητες στο Πωγωνί ενημερώθηκαν πως στην Κακαβιά στο υπό ιδρυση κατάστημα αφορολόγητων ειδών ζητούσαν έφτα η δέκα άτομα για δουλειά; Οι άνθρωποι της επιχείρησης ζητούσαν ντόπιους! Και η ανακοίνωση θαφτηκε. Και τελικά επειδή δεν υπήρχε ενδιαφέρον οι περισσότερες θέσεις καλύφθηκαν από άλλες περιοχές. Αυτό για εκείνους που ζήτησαν δουλειές και επειδή δεν βρίσκουν φεύγουν. Ποιός έβαλε την ανακοίνωση;

Νέο Δ.Σ.

Μετά από αρχαιρεσίες το νέο Δ.Σ. της Αδελφότητας Πωγωνιανών Αθηνών συγκροτήθηκε ως εξής: Πρόεδρος: Ευάγγελος Γκόγκος Αντιπρόεδρος: Μανώλης Κολέφας Γεν. Γραμματέας: Αθ. Κτιστώνας Ταμίας: Στ. Παπαδόπουλος Μέλη: Κων. Γκιόρτσος, Αικ. Κυρούση, Αλέξ. Κουκουλάρη

σμο θα ήταν να δοθούν και τα στοιχεία του κόστους, οι εγγυήσεις και η αξιοπιστία του συστήματος, ο τύπος των πολιτών για να διασχεδαστούν οι αμφισβητήσεις του έργου και των διαδικασιών.

Κατά πως συνήθίζεται, να υπάρξει διαφάνεια σε όλα.

Νέα απόπειρα κλοπής ζώων

Στις 24 Φεβρουαρίου έγινε νέα απόπειρα κλοπής κοπαδιού 80 περίπου προβάτων του κτηνοτρόφου Μιχ. Ναταΐκου στην Πωγωνιανή από αγνώστους. Μόλις έγινε αντιληπτή η απόπειρα κινή-

θηκαν κάτοικοι της Πωγωνιανής με όπλα και πρόλαβαν το κοπάδι πριν περάσει τα σύνορα ενώ είχαν εξασφαλισθεί οι κλέφτες που κατά πάσαν πιθανότητα ήταν αλβανοί.

Μνήμες από την εισβολή των Γερμανών στο χωριό μας

Γράφει ο Παν. Κύρκος

Είκοσι με εικοσι τρεις του Ιουλίου του 1943 αν ενθυμούμαι καλώς είχαμε θερίσει τα σιτάρια και ο κόσμος φρόντιζε να τα αλωνίσει να τα περιμαζέψουμε απο το φόβο μην τα επιτάξουν οι Ιταλοί και περισσότερο οι αντάρτες, γιατί η πείνα μας είχε φθάσει στο κόκκαλο. Τους Γερμανούς δεν τους ξεύραμε.

Από την προηγούμενη υπήρχαν πληροφορίες και από τους καπνούς που φαίνονταν προς το Μπουραζάνι και τα αλβανικά χωριά ότι οι Γερμανοί έβραζαν φωτιές και έκαigan τα σπίτια. Έτσι έγινε σύσταση να παραμείνουμε στο χωριό και να μην φύγουμε. Εκείνη την ημέρα λοιπόν οι Γερμανοί φθάνοντας από το Μπουραζάνι σε ένα μονοπάτι που οδηγούσε στο χωριό κοντά το μεσημέρι της φοβερής εκείνης ημέρας επιχειρήσαν να έφθασαν στο διάσελο του Φτελιά που δεσπόζει στην κορυφή του χωριού.

Ορδές αγρίων ξεχύθηκαν και εν ριπή οφθαλμού σε ελάχιστα λεπτά κατέκλισαν γύρωθεν το χωριό και όλους τους δρόμους που οδηγούσαν προς τα έξω ώστε να μην μπορεί να διαφύγει κανείς.

Μια βοή τρόμου και αγωνίας ξεχύθηκε στο χωριό και άγριες φωνές και βρισιές βαρβάρων κατέκλυσαν τις γειτονιές. Αλλόφρονες γυναίκες, άντρες παιδιά τρέμοντας από το φόβο για το τί θα επακολουθούσε, άλλοι τρώπωναν στα σπίτια τους και κάποιοι άντρες βγαίνουν στην πλατεία.

Έγινε έτχια στο σπίτι γιατί κι εμείς αλωνίζαμε εκείνη την ημέρα. Άκουσα φωνές ή μάλλον άγριων θηρίων μουγκρίσματα και σκουξίματα απο γυναίκες της γειτονιάς και συγχρόνως βλέπω δυο από τα γειτονικά μου σπίτια του Γιώτη Κονόμου και του Κώστα Κονόμου να καίγονται λαμπαδιασμένα και πύρινες γλώσσες να βγαίνουν από τα παράθυρα και τις στέγες των σπιτιών. Κάποια σκόνη ρίχνανε από παραθυρα και πόρτες και στη συνέχεια έβραζαν φωτιά και στη στιγμή φουτούριζαν χωρίς να μπορεί κανείς να περισώσει τίποτε.

Έτρεξα να φύγω προς τα έξω του χωριού αλλά οι δαιμονισμένοι είχαν κίολας προλάβει και είχαν δέσει το χωριό κι εκεί. Γύρισα πίσω και ανέβηκα σε μια πυκνή συκιά και κρύφθηκα. Όμως εκεί κάπου ήταν το αχούρι και σκέφθηκα αν βάλουν φωτιά θα καώ ζωντανός. Έτσι μπρος βαθύ και πίσω μέμα, κυριολεκτικά τρέ-

μοντας πήρα το δρόμο πάλι για λάκισμα. Ρωτάω μια γειτόνισσα που είχε πάθει σοκ και ήταν αναβαριασμένη στην αυλή, της είχε κοπεί η λαλιά της και δεν μου απάντησε. Τότε κι εγώ προχώρησα κι όπου βγη. Πιο πέρα βλέπω στο σπίτι του Τέλη Κονόμου 4-5 χωριανούς μαχαλιώτες και λανθασμένα ενόμισα ότι φέρνουν γύρα να μαζέψουν τίποτε κότες και αυγά για τους Ιταλούς (έτσι νόμισα).

Μόλις πλησίασα βλέπω τους φύλαγε ένας Γερμανός που μόλις με είδε με μάντρωσε κι εμένα μαζί τους, βρίζοντας γερμανικά «πόρκο». Τότε μου λέει ο Μανθος Σπύρος που ήταν μαζί τους. Πού πάς μαρέ μαύρε, είμαστε κρατούμενοι. Άλλοι γερμανοί έκαναν πλιάτσικο στα γύρω σπίτια.

Είχα επάνω μου ένα πορτοφόλι με κάτι οικογενειακά χαρτιά, τραπεζήτικα και χρήματα νενπιτεράνια, και ρωτάω το Μάνθο τί να τα κάνω, κι αυτός μου σήλωσε τους ώμους του. Τι να μου λεγε κι αυτός. Τί συμβουλή να μου δώσει;

Αν και λαχταρισμένος βρήκα την ευκαιρία και τα έδωσα στην Τέσιω του Κυρίστη (μια καλή κοπέλα του χωριού που την έφαγε κι αυτή ο πόλεμος) και εκείνη τα πέταξε πίσω από το παράθυρο του σπιτιού της.

Πιο κάτω σε ένα χωράφι χέρσο μας μάζεψαν στη συνέχεια 12-13 νοματέους και έστησαν γύρω μας τα πολυβόλα και μας φύλαγαν κυκλωτικώς. Όπου ήρθε τότε ένας λοχίας γερμανός με το τμήμα του προωθούμενο προς το Κεφαλόβρυσο. Και έγινε εκεί μια έντονη συζήτηση μεταξύ των δυο αξιωματικών. Διότι ο τελευταίος ερθών επέμενε να μας πάρει μαζί τους προς Κεφαλόβρυσο. Ο άλλος έλεγε ότι έπρεπε να μας ανταμώσει με τους άλλους νύφη-Δεν πεζεύω, θέλω τάγμα (=τάμα) να πεζέψω κ.λπ. οπότε υποσχονταν στη νύφη διάφορα δώρα.

Προτού να μπει μέσα στο σπίτι η νύφη βάδουν στο κατώφλι της πόρτας μάλλινο ύφασμα, την λεγομένη τσέργα. Μπαίνει

Τότε λοιπόν μας πήρανε 12-14 νοματέους μεταξύ των οποίων θυμάμαι εκτός απο μένα ήταν ο Μάνθος Σπύρος, ο Γιώργος Καραζιώτης, ο Γιώργος Ρούβας, ο Χίλιος Καραμήτρος, όλοι τους συγχωρεμένοι τώρα εκτός από μένα και το Μάνθο.

Συνεχίζεται

ΑΝΑΔΡΟΜΕΣ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Από τον «Ηπειρωτικό Αστέρα» (Λεωνίδα Βασιλειάδη)

Ο γάμος στο Πωγώνι

Γράφει ο ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΕΜΟΣ, φιλόλογος

Συνέχεια από το προηγούμενο

Όταν η συνοδεία (το ψίκι) που τώρα έχει μαζί και τη νύφη, βγει έξω, οι γυναίκες τραγουδούν: Έβγα θύγα μ' έβγα. Έβγα απ' τις αυλές σου, έβγα απ' τις αυλές μου, σύρε στις δικές σου. Ευχήσου με, μανούλα, τώρα στο κίνημά μου, τώρα στο κίνημά μου, στο ξεπροβόδιμά μου.

Σε τούτες τις αυλές σε τούτες τις πόρτες ήλιος έλαμπε και αιπτός εβγήκε Πέροδικα άρπαξε και πίσω βγήκε. Οι γονείς και οι συγγενείς ακολουθούν την νύφη μέχρι την Εκκλησία, από όπου επιστρέφουν στο σπίτι. Συνοδοί της νύφης ορίζονται τρεις ή περισσότερες γυναίκες, αλλά πάντοτε σε περιττό (μόνο) αριθμό, οι οποίες ονομάζονται περγένυφες. Μετά τη στέψη και την έξοδο της πομπής από την Εκκλησία τραγουδούν τα εξής: Τ' άκουσε κυρά νύφη, τί λέει το Βαγγέλιο; Τί λέει το Βαγγέλιο, τί μολογάει το γράμμα:

«Τίμα τον πεθερό σου, τίμα την πεθερά σου». Για νάσαι τιμημένη στον κόσμο ζηλεμένη κ.λπ. Καθώς η πομπή προχωρεί από την Εκκλησία προς το σπίτι του γαμπρού βγαίνουν έξω στις πόρτες τους γυναίκες «εις προ-υπάντησιν της συνοδείας» και τραγουδούν:

— Συμπέθεροι τί αργήσατε, τί αργήσατε; — Μας άργησαν κι αργήσαμε, κι αργήσαμε.

Είχαν την τσέργα στο νερό κ.λπ. Όταν φθάσει η πομπή στο σπίτι του γαμπρού βγαίνει η μητέρα του για να υποδεχθεί το ζευγάρι, ενώ οι γυναίκες τραγουδούν: Έβγα πεθερά στη σκάλα με το μέλι με το γάλα, Σπείρε πεθερά το ρύζι, για να σου ριζώσ' η νύφη κ.λπ.

Σήμερα η πεθερούλα σου, νυφούλα μου, νυφούλα μου, τις στράτες εκθαίριζε, νυφούλα μου, νυφούλα μου, και ρόδα τις εγέμιζε, νυφούλα μου, νυφούλα μου, με ρόδα και τριαντάφυλλα νυφούλα μου κ.λπ.

Κατόπιν συνοδεύονται όλοι στην αυλή και στην εξώθυρα και περμιένουν την κουλούρα που θα ρίξει η νύφη ενώ θα τραγουδούν: Ρίξε νύφη την κουλούρα, ρίξε και την κολιαντίνα Συγχρόνως προσπαθούν να πιάσουν την κουλούρα. Μετά από αυτό τραγουδούν: Πέζε νύφη-Δεν πεζεύω, θέλω τάγμα (=τάμα) να πεζέψω κ.λπ. οπότε υποσχονταν στη νύφη διάφορα δώρα.

Προτού να μπει μέσα στο σπίτι η νύφη βάδουν στο κατώφλι της πόρτας μάλλινο ύφασμα, την λεγομένη τσέργα. Μπαίνει

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΚΟΥΤΣΑΒΕΛΗΣ

Οπτικά

Γιάννης Κουτσαβέλης

Αβέρωφ 19
Τηλ.: 24.803 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

γυαλιά οράσεως γυαλιά ηλίου φακοί επαφής

ΣΤΟΝ ΠΩΓΩΝΙΣΚΟ

Μέσα στα βάθη της ψυχής μου
εκεί βαθειά είσαι ριζωμένο
χωριό μου, όμορφο χωριό
χωριό μου αγαπημένο.

Εκεί πρωτοαντίκρισα
με όμορφια και χάρη
τον ήλιο κάθε πρωινό
στο μέγα το λιθάρι.

Στης μάνας μου την αγκαλιά
ήμουνα «ρουκομένος»
ρουφούσα γάλα απ' τα στήθα
της
κι ήμουνα ευτυχισμένος.

Όσους τόπους κι αν γύρισα
πέρα μακριά στα ξένα
δεν είδα όμορφότερο
χωριό μου, απ' εσένα.

Σε έχω μέσα στην καρδιά
στην κεφαλή σαν στέμα
μέσα στις φλέβες μου κυλάς
αντάμα με το αίμα.

Στα μάτια μου κολήσανε
μόνο δικές σου εικόνες
θα βλέπω πάντα εσένανε
κι αν ζήσω και αιώνες.

Ηθελα νάμουνα αετός
με μακριές φτερούγες
στο Μποταϊκό να πέταγα
επάνω από τις Ρούγες.

Επάνω εις τα έλατα
νάλισα τα φτερά μου
στην πιο ψηλή βουνοκορφή
νάχιτσα τη φωλιά μου.

Στη βρόσση να πινα νερό
κρύο να ξεδιψάσω
και γύρω στις βουνοπλαγιές
λαγούς να κυνηγούσα.

Να πήγαινα να καθόμουν
στο Νάσιου το τσιουμπάρι
και από εκεί να έβλεπα
του Μπονταϊκού την χάρη.

Τον Αι Θανάση να 'βλεπα
με το καμπαναριό
που όλοι μας τον έχουμε
προστάτη στο χωριό.

Ν' αγνάντευα την Παναγιά
το σήμαντρο στο κλώνι
την αδελφή μου να 'βλεπα
που καρτερεί στ' αλώνι.

Κουράγιο να της έδινα
που ζει σ' αυτή τα μέρη
και να της πω πως θα την δω
αυτό το καλοκαίρι.

Μα τα όνειρά μου σώνονται
τα όνειρά μου σβύνουν
για νάρθω μόνιμα εκεί
χωριό μου, δεν μ' αφήνουν...
Αθανάσιος Αθ. Θεοδώρου

Ο χορός Μεροπαίων Θεσσαλονίκης

Το Σάββατο 24 Ιανουαρίου με μεγάλη επιτυχία γλέντησαν οι Μεροπαίοι Πωγωνίου που ζουν στην Θεσσαλονίκη και οι φίλοι τους, στον επίσης χορό που διοργάνωσε η Αδελφότητα στο κέντρο «ΠΟΥΛΚΑΣ». Το μοναδικό κλαρίνο του Πέτρου-Λούκα (Χαλκιό) χάρισε στιγμές γνήσιου Ηπειρωτικού γλεντιού στους παρευρεθέντες και το κέφι ήταν αμείωτο μέχρι τις πρωινές ώρες. Το κλαρίνο και οι χορευτές έδωσαν το δικό τους ρυθμό

στην όλη εκδήλωση. Μεταξύ των παρεβρισκομένων ήταν ο βουλευτής Γ. Γκεσούλης, ο γενικός αστυνομικός διευθυντής υποστράτηγος Γ. Πλάκας, ο διευθυντής Άμεσης Δράσης Άγγελος Περιλής, ο πρόεδρος της Αδελφότητας Γεώργιος Τζήμας, ο πρόεδρος του Εξωραϊστικού Συλλόγου Μερόνης Χαράλ. Κωστούλας, μέλη του σωματού, και φίλοι που γέμισαν την αίθουσα πάνω από 300 άτομα. Γ.Τ.

Για γέλια ή για κλάματα Καρβουνο-ξυλοσχιστικό-τουρισμός!

Το καρβουνιάρικο λοιπόν μετακινείται ή μετακινήθηκε μετά από παρέμβαση. Δεν έχει σημασία που ήταν και πού πήγε. Στον κάμπο του Ξηροβάλτου ή στην κορυφή του Μπουράτο. Σημασία έχει ότι η μελέτη δεν έλαβε υπόψη της κάποιους παράγοντες. Δηλαδή δεν ήταν άρτια, πλήρης και τεκμηριωμένη. Ήταν μια λάθος μελέτη, μια κακή μελέτη. Και ήταν, όπως φαίνεται μελέτη στο πόδι ή μελέτη με καρμπόν και με την...πιθαμή!! Και κάτι τέτοιο πρέπει να ήταν αφού βεβαίονε πως το καρβουνιάρικο στον κάμπο Ξη-

ροβάλτου δεν επηρεάζει τους κατοίκους της κοινότητας... Βήσσανη! Είναι βέβαια για ανέκδοτο αλλά όλη η ιστορία με την λεηλασία των δασών μας θα μείνει στην ιστορία με πολλά τέτοια ανέκδοτα όπως και εκείνο με τους δασεργάτες με άσπρο γιακά και αυτοκίνητα πολυτελείας. Γιαυτό έγινε και...επειγόντως εκπαίδευση ξυλοσχιστών και καρβουνιάρηδων στην Πωγωνία! Ακόμη και εκείνων που λένε πως πρωτοστατούν στην ξενοδοχο-τουριστική ανάπτυξη! Χαλασιά σου Πωγώνι που πορεύεσαι!!

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Όταν ήμου 8-10 χρόνων μολούσε η μάλε μου η Δέσπω, η μάνα του πατέρα μου, επι Τουρκίας έχο-ρευναν όλο με τραγούδια επειδή ήταν λίγα τα όργανα γιαυτό αρχίζουμε το χορό έλεγε όλο με τραγούδια, κι ήταν πολλοί οι καλλίφωνοι που ακούγονταν όμορφα τα τραγούδια και μια φορά έτυχαν και Τούρκοι σε ένα τραγούδι που έλεγε γι' αυτούς, εγνώριζαν δε όλοι τα ελληνικά αφού και στο Δικαστήριο ακόμα εδίκαζαν την ελληνική γλώσσα. Τότε εγίνονταν 4-5 γάμοι τη βήσσανη επειδή οι κάτοικοι της Βήσσανης ήταν πολλοί, όπως έλεγαν οι γριές, οι μανάδες μας επαντρεύονταν στα 14 χρόνια και οι πατεράδες μας στα 18. Φανταστείτε τί γινόταν. Πού να εύρισκαν τόσα όργανα και με τα τραγούδια είχαν λύσει το πρόβλημά τους αρχίζονταν με αυτό το τραγούδι:

Ότι ν' αχός που γένετε και ταραχή μεγάλη ο Μπουκουβάλας πολεμά με 1500 μετριούνται οι Τούρκοι τρεις φορές και λείπουν 500, μετριέται και το ρωμείο και λείπει ένας καβαλάρης. Να κι αυτός που έρχεται στον κάμπο καβαλάρης

Βαλαή, Βιλαχή είπαν οι Τούρκοι με στάχτη τάχουν γεμάτα τα φυσέκια οι δικοί μας και δεν μας έλεγαν τίποτε. Φανταστείτε πως περνούσε ο κόσμος μαζί τους.

Πλήρη ελευθερία. Το μόνο μεγάλο βάσανο ήταν το γημοροδέκατο που τα έπερναν το μισό τον κόπο. Τώρα εργόμαστε στο 19 με 20 που ήταν ο στρατός στη Βήσσανη με ταγματάρχη τον Κιτρινιάρη που σκοτώθηκε στη Μικρά Ασία και έβγαλαν το ύψωμα κιτρινιάρη. Όταν εχόρευε ο στρατός κι εμείς παιδιά τους ακούγαμε, έλεγαν αυτό το τραγούδι.

Τα κορίτσια Σέρβικα τα λένε Ντουνεράκια, Ντουνεράκια, Ντουνεράκια, Ντούτσε καραβάκια Γερμανοί και Βούλγαροι τράβηξαν τα μαλλιά τους σαν είδαν Ελληνόπουλα στα χαρκαμάτια τους. Για να πέσουν τα υψώματα του Σκρα διάβαζε κάπου εκόστισαν 3.500 άνδρες, ως και ένας στρατηγός, διότι από μπροστά βαρούσαν οι Γερμανοί, Βούλγαροι και από πίσω οι Αγγλογάλλοι για να μην γυρισούν πίσω και έγινε αυτό που έγινε με τόσες απώλειες.

Τώρα θα πούμε ένα άλλο παλιό τραγούδι. Το ντίλι, το ντίλι το κόκκινο

μαντήλι δεν ήταν δικό σου μον' τ' αγαπητικού σου. Η το άλλο: Διαμάντο δαχτυλίδι, φορές στο χέρι σου μελαχρινούλα μου επάνω η πέτρα γράφει διαμαντούλα μου να γίνεις ταιρι μου. Τι σκάλα π' ανεβαίνεις, π' ανεβαίνεις όλο νάζια μου κάνεις κι όλο καμώματα. Και το άλλο: τη κεντησμένη σου ποδιά μαρ βλάγα μαρ βλάγα βλαχοπούλα κι αρβαντοπούλα. Η τη βασιλαρχόντισα που χορεύω εγώ. Ο καλύτερος χορός. Αυτή ήταν μια αρχοντοπούλα από το Μέτσοβο και την αιχμαλώτισε ο ληστής Γάκης Θύμιος για λύτρα όμως τον έπιασαν και πήγε η Βασίλω στη φυλακή και τον συνεχάρη. Μπράβο του είπε, εφέρθηκες πραγματικός άνδρας, γιατί τότε κι κλέφτες το είχαν σε ατιμία να ατιμάζουν γυναίκες, γιατί εργό-νταν σε αντίθεση με την παλληκαριά τους. Μετά ο Γάκης Θύμιος εγκαταστάθηκε σε ένα χωριό της Μικράς Ασίας γενόμενος ο καλύτερος νοικοκύρης και σε μια μάχη εφρονεύθη ενδόξως υπέρ πατρίδος. Απ' εκεί εβγήκε και το τραγούδι που χορεύουμε. Η το άλλο που έπαιρναν οι κοπέλες. Άντε το κέντησμά είναι γλέντησμά άντε και ρόκα το σεργιάνι και σαμανίστα κι αργαλειός είναι σκαβιά μεγάλη. Η το άλλο που έπαιρνε η Αθηνά η γειτόνισά μου από τα Δολιανά. Είσαι γιλιένιος μαστραπάς κι όποιον να δεις τον αγαπάς, και το άλλο: αρχοντογιός παντρεύεται και παίρνει αρχοντοπούλα σε κλαιν τα μάτια μου κάποτε νύφη να φας φαί ψάρια πηγαίνεμένα σε κλαιν τα μάτια μου και με την πρώτη πηρουσιά εφαρμακώδη η νύφη σε κλαιν τα μάτια μου. Και το άλλο: σε τούτο το σπίτι που ρθame κέρνα μας κέρνα μας να ζήσει η νύφη και ο γαμπρός να ζήσει κι ο κουμπάρος άντε να κερνάς και καλοπερνάς. Το άλλο πόπαιρναν οι παλιοί: Πέντε ποντικά βαρβάτοι μου χαλάσαν το κρεβάτι και άλλοι δυο μοναχισμένοι μου το αράξαν οι καμήνιοι.

Οι δε παλιοί που εγύριζαν τα ρακοκάβανα το χινόπωρο μεθυσμένοι έπαιρναν και αυτό το τραγούδι (σάκιν): παπαδιά έπλενε βρακί το πρωί την Κυριακή, το κοπάνναγε και το μοιρολόγιαγε, έρρημο βρακί παύ τα δυο και ο μακρύς

Παντέλης Αρμπυρος
Βήσσανη

Χιούμορ...εποχής!

Κάποιος θυμόσφορ και χιουμορίστας σε συζήτηση για τα μετα-Καποδιστριακά και τις υποψηφιότητες ειδικά για τους παρόδρους των μικρών κοινοτήτων που είναι χωρίς αρμοδιότητα, χωρίς ψήφο και χωρίς λουφέ έδωσε την δική του πρόβλεψη: «Δεν υπάρχει πρόβλημα ούτε ενδιαφέρον. Κι όμως θα βρεθούν...δένδρα για υποψηφιότητα». Δένδρα υποψήφιοι. Αν μείνουν και άλλα μετά τις υλοτομίες!!

Τα σχολεία μας

Μόνο πέντε Δημοτικά σχολεία λειτουργούν εφέτος στην επαρχία Πωγωνίου. Τα καταγράφουμε για την ιστορία μας και για εκείνους που θυμούνται

τα πολλά σχολεία και τα πολλά παιδιά:

Βασιλικό	6 μαθητές
Βήσσανη	12 μαθητές
Δελβινάκι	34 μαθητές
Κεφαλόβρυσο	60 μαθητές
Πωγωνιανή	27 μαθητές
Σύνολο	139 μαθητές

Οι «ξυλοσχίστες»...επιτίθενται!

Δίπλα στον δρόμο, και πριν από το Σταυροσκιάδι, στη διακλάδωση υπάρχει μια λούτσα. Δίπλα στη λούτσα ήταν τρία δένδρα βαλανιδιάς. Η αισθητική του τοπίου της λούτσας,

Αριστερά τα δένδρα που κόπηκαν

των δένδρων, δίπλα στο δρόμο δεν εμπόδιζε τους «ξυλοσχίστες» να επιτεθούν.

Με την έγκριση ή όχι του δασονομείου δεν έχει σημασία, τα δένδρα εξαφανίστηκαν. Η υπηρεσία της περιοχής έχει μια περίεργη αντίληψη, για την αποψίλωση των

δασών δρυός. Και βέβαια ποτέ δεν λογαριάζει την αισθητική του δάσους, τόσο του παρθένου όσο και του παροδίου που ομορφαίνει το τοπίο. Το μήθημα της αισθητικής

των δασών οίγουρα δεν το δίδαξαν οι δασικοί στο επιδοτούμενο σεμινάριο της περιοχής όπου δίδαξαν «ξυλοσχιστική» και «καρβουνόποιηση» μετά τσιπουρού και επιδομάτων! Κάτι λέει ο λαός για τα απελέκητα ξύλα που γίνονται καλά κάρβουνα.

Η Κοινότητα Πωγωνιανής για τα νεώτερα μνημεία

ΠΡΟΣ: κ. Ευάγγελο Βενιζέλο
Υπουργό Πολιτισμού

Κύριε Υπουργέ,
Από την ακριτική κοινότητα Πωγωνιανής εκφράζοντας όλους τους κατοίκους της, θέλουμε να ευχαριστήσουμε τις υπηρεσίες του υπουργείου σας ως προσωπικά για τη φροντίδα και το ενδιαφέρον για την ακριτική μας περιοχή στον τομέα των Νεωτέρων Μνημείων, με την ένταξη σε προγράμματα διάσωσης και συντήρησης των γεφυριών του δρομού Πωγωνιανής και του νερομυλού Κουβαρά, που διασώζονται από τον περασμένο αιώνα.

Τα μνημεία αυτά διασώζουν την ιστορία του τόπου μας και

συμβάλλουν στην ανάδειξη των πολιτιστικών στοιχείων της επαρχίας μας, έχοντας πάντα την φροντίδα και επιμέλεια της της Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων Ιωαννίνων.

Πιστεύουμε πως το ενδιαφέρον του υπουργείου σας θα συνεχίσει το έργο αυτό με την ένταξη και το πρόγραμμα 1998 των υπολοίπων Μνημείων της περιοχής μας, όπως τον γεφυριού Μερόπης, των αλωνιών Δολού και του σπιτιού του Μπέη της Πωγωνιανής.

Ελπίζουμε πως η πρότασή μας να αντιμετωπισθεί θετικά από σας τον ίδιο και τις υπηρεσίες του υπουργείου σας.

Ο πρόεδρος
Θωμάς Ζαμπέλας

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ»

1. Ο κάμπος του Ξηρόβαλτου - Το μεγάλο ντερέβι του Πωγωνίου.
2. Γνωριμία με την Πωγωνιανή.
3. Πωγωνιακά. (Ι. Λαμπρίδη).
4. ΠΩΓΩΝΙΑΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ (Ι).
5. Φωτογραφικό Λεύκωμα Πωγωνίου.
6. Η μάνα μολογάει κι εγώ γράφω.
7. Πωγωνιακά Χρονικά (ΙΙ).

ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Ερήμωση υπαίθρου

Κύριε Διευθυντή
Στο φύλλο της εφημερίδας «Φωνή του Πωγωνίου» του μήνα Ιανουαρίου διάβασα το παράπονο του Μπαρμπανίκου του συνάδελφου μου για την ερήμωση των χωριών μας ιδίως της περιφέρειας Πωγωνίου και διερωτώ τον εαυτό του ποιος φταίει για την ερήμωση εμείς ή ίσως η πολιτεία και κατά τη γνώμη του ρίχνει το βάρος ότι φταίμε εμείς κι όχι η πολιτεία διότι η πολιτεία μας χορήγησε όλα γιατρό, κέντρο υγείας, φάρμακα, τηλέφωνα, ύδρευση, συντάξεις κ.λπ. κι ότι ουδμία πλέον διαφορά υπάρχει μεταξύ πόλεων και χωριών.

Όχι συνάδελφε Νίκο δεν έχεις απόλυτα δίκιο ότι φταίμε εμείς, φταίει πρώτα σχεδόν καθ' ολοκληύηρου η πολιτεία και πολύ λίγο εμείς για τα εξής:

Γιατί οι συνθήκες του βίου και έχουν αλλάξει και απαιτούνται έξοδα, δεν είναι η ζωή της μπομπούδας και κρέας πέντε και δέκα φορές το χρόνο, για το σημερινό βίο χρειάζονται χρήματα και για να υπάρχει χρήμα πρέπει να υπάρχουν κίνητρα εργασίας για τους νέους, δυστυχώς αυτά απουσιάζουν από την υπαίθρο γιατί: Η πολιτεία έχει το μεγαλύτερο σφάλμα της ότι κατ' αρχάς μετά τον πόλεμο δεν φρόντισε την υπαίθρο να δώσει κίνητρα εργασίας με έργα ανάπτυξης, η πολιτεία κύταξε τις πόλεις και μόνο, και η υπαίθρος άρχισε να ερημώνει διότι ο κάθε εργαζόμενος νέος κατέφυγε στην πόλη για εργασία υποχρεωτικά για μεροκάματο για το βίο του.

Το κτίριο του παλιού Δημοτ. Σχολείου Σταυροσκιαδίου

Η Εφορεία Νεωτέρων Μνημείων Ιωαννίνων που τόσο έργο έχει να παρουσιάσει στην επαρχία μας, εθεώρησε καλό να εντάξει το παλιό κτίριο του Δημ. Σχολείου Σταυροσκιαδίου στα διατηρητέα κτίρια της επαρχίας μας και σε πρόγραμμα συντήρησης, ανάδειξης του και χρησιμοποίησης του για πολιτιστικούς σκοπούς. Άγνωστον από ποιές παρεμβάσεις τοπικών παραγόντων η ενέργεια αυτή ανετράπει χαρακτηριστική είναι η απάντηση της υπηρεσίας που δημοσιεύτηκε σε όλον τον Γιαννιώτικο τύπο: «Ο προϊστάμενος της της Εφορείας Νεωτέρων Μνημείων κ. Σπύρος Πανταζής σε ανακοίνωσή που έδωσε στη δημοσιότητα αναφέρει: «Δεν υπάρχει κανένας απολύτως λόγος για να ανησυχούν οι κάτοικοι του Σταυροσκιαδίου Πωγωνίου, όσον αφορά το κτίριο

Για τα μέσα υγείας, τηλέφωνα κ.λπ. που αναφέρει είναι εν μέρει μια προστασία αλλά δεν αποδίδουν εργασία για μεροκάματο.

Είναι αλήθεια ότι εσύ και εγώ προσφέραμε δωρεάν ως γραμματείς και πρόεδροι στο χωριό μας και αναλώσαμε το βίο μας για το χωριό με κάθε προσπάθεια να κρατήσουμε τα χωριά μας, για τη συγκοινωνία, μάλιστα να κουβαλάμε στην πλάτη μας αμμοχάλικο για το δρόμο να μην κοπεί η συγκοινωνία.

Ο μακαρίτης ο Νίκος Θανόπουλος από το Δολό αποκατέστησε οικογένειες από άλλες περιφέρειες για επάνδρωση του χωριού του και μου έλεγε ότι να προσπαθήσουμε πάση θυσία με αγώνα να κρατήσουμε τα χωριά αλλά τί έγινε; Τα χωριά ερημώσαν, ένα σφάλμα της πολιτείας όχι δικό μας. Γράφει Νίκο ότι η μόνη ελπίδα είναι το άνοιγμα του Τελωνείου των Δρυμάδων να σώσει την ερήμωση των χωριών με τί τρόπο το Τελωνείο θα επανδρώσει το χωριό με νέους; Θα ανοίγει επιχειρήσεις για εργασία με μεροκάματο των νέων; Τί άλλα κίνητρα θα φέρει; Δυστυχώς οι νέοι που φύγανε δεν γυρίζουν εύκολα γιατί ο καθένας δημιούργησε κάποιες προϋποθέσεις για το μέλλον του βίου της εργασίας και αποκατάστασης δεν είναι εύκολο να επιστρέψει στα χωριά μας ο νέος. Η αρχή της ερήμωσης των χωριών το κλείσιμο των σχολείων και το τέλος της ερήμωσης, το σχέδιο Καποδιστρίου, η ταφόπετρα.

Πέτρος Πάντος
Κακόλακκος

ΠΕΝΘΗ

Αναστάσιος Μίνος

Με πονεμένη την καρδιά, την θλίψη και με πόνο από την Τρίτη 13-1-1998, θρήνη η οικογένειά του, η λατρευτή του σύζυγος Αφροδίτη, τα παιδιά του, τα αδελφά του, οι συγγενείς του, οι συγχωριανοί του, η αδελφότητά του και οι φίλοι του του χαμό του αγαπημένου μας αλησμόνητου και αξέχαστου πρόεδρου του χωριού μας Σούλα.

Η επάρατος ασθένεια τον κατέβαλε τόσο γρήγορα και τον πήρε από κοντά μας, τόσο σύντομα που μας ξάφνιασε όλους.

Γεννήθηκε στο αγαπημένο μας χωριό στην Κάτω Μερόπη όπου πέτασε τα παιδικά του χρόνια και τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο του χωριού μας, Ερηβος πια έφυγε για την Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου κοντά στον πατέρα του και τα αδελφά του. Το 1940 κλήθηκε η κλάση του στο στρατό και έρχεται να υπηρετήσει την πατρίδα.

Τον βρήκε ο πόλεμος και η κατοχή κι έμεινε πια στην Ελλάδα. Παντρεύτηκε τη συγχωριανή μας Αφροδίτη Τριανταφύλλου του Οδυσσέα και γνώρισε τη μεγάλη

χαρά να δει καλοπαντρεμένους τις δυο του θυγατέρες και να χαρεί τα εγγονάκια του.

Υπήρξε λαμπρός και εξαιρετος οικογενειάρχης. Εγκαταστάθηκε στα Γιάννενα και ασχολήθηκε με το εμπόριο ετοιμών ενδυματών.

Η μεγάλη του αγάπη και αδυναμία ήταν το χωριό μας. Κάθε Σαββατοκύριακο έκλεινε το κατάστημά του στα Γιάννενα και πήγαινε στο χωριό. Αεικίνητος γυρνούσε όλο το χωριό για να προσφέρει τις υπηρεσίες του. Οι χωριανοί εκτιμούν τις ικανότητές του και τις ανεκτίμητες υπηρεσίες του τον εξέλεξαν για δεύτερη 4ετία πρόεδρο.

Η μεγάλη του χαρά ήταν όταν στην πλατεία του σχολείου και στα σκαλοπάτια του Εντευκτηρίου να αγάπη και καλοσύνη καλωσόριζε τους ξενητεμένους συγχωριανούς.

Τώρα Σούλα που έφυγες θα μας λείψεις πολύ.

Εσύ όμως δεν πέθανες, θα μείνεις αθάνατος και θα ζεις για πάντα στις καρδιές μας. Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Αναγύρας μας που σε σκεπάσει.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΡΑΠΤΗΣ

Το τελευταίο αντίο

Στον αγαπημένο μας κουμπάρο Σιούδα Μίνω

Την ξαφνική και απροσδόκητη είδηση του θανάτου σου την πληροφόρησα στο Νοσοκομείο που βρέθηκε για λόγους υγείας. Θλίψη μου προκάλεσε στην καρδιά και έφερε δάκρυ, σε όλους εμάς που είχαμε την τιμή να σε αγαπήσουμε.

Οι χωριανοί σου, οι γνωστοί σου και όλοι που σε γνώρισαν, ιδιαίτερα στα Γιάννενα που εργάστηκες σαν έμπορος και έζησες για πολλά χρόνια, θλίβονται από το χαμό σου. Αξιωματικό κουμπάρε έδωσες με αισιοδοξία μια ακόμη μάχη, όχι για τα έργα στην κοινότητά σου, αλλά για την ίδια σου τη ζωή.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ

Κυκλοφόρησαν ημερολόγια για το 1998 από Αδελφότητες και Σύλλογους:

- Βήσσανης: Πολιτιστικός Σύλλογος
- Δελβινάκι: Ένωση Δελβινάκιων
- Καστανή: Αδελφότητα
- Πωγωνιανή: Φιλεκπαιδευτικός Σύλλογος
- Σταυροσκιάδι
- Ρουσιά
- Η Φωνή του Πωγωνίου

Παρακαλούνται όσοι πωγωνήσι-οι φορείς κυκλοφόρησαν ημερολόγια ως μας στείλουν ένα δείγμα για το αρχείο της εφημερίδας.

Δυστυχώς όμως την έχασες. Η μοίρα των θνητών, κοινή προς όλους.

Ευγενικός και αγαπητός σε όλους, με μια καρδιά μεγάλη υπηρέτησες σαν πρόεδρος την κοινότητα Κάτω Μερόπης επι μια σχεδόν οκταετία, με ζήλο, διαφάνεια. Έδωσες μάχες για τα κοινά πιστός στις ιδέες σου και με οδηγό πάντα το κοινό καλό. Σε θυμόμαστε να διαφρονάσεις το πανηγύρι στα Φραστάνα με επιτυχία, πρόχαρος και γλεντζές, θαυμαστής της δημοτικής μουσικής και ιδιαίτερα των Πωγωνισακών δημοτικών τραγουδιών, λάτρης της παράδοσης.

Ως οικογενειάρχης, έστησες μια καλόγνωμη οικογένεια απέκτησες δυο κορίτσια τα ανέθρεψες με τις χριστιανικές αρχές και παραδόσεις και τα αποκατάστησες, και στο πλευρό της γυναίκας σου Αφροδίτης δημιούργησες ένα όμορφο σπιτικό. Είχαν την τιμή να σε γνωρίσω καλύτερα και με τα δεσμά, τα γλυκά της κουμπάριας.

Αγαπημένο μου κουμπάρε με πόνο και δάκρυ σου στέλνω το τελευταίο αντίο. Θα σε θυμάμαι πάντα. Ας είναι ελαφρύ το χώμα των Φραστατών που σε σκέπασε ανάμα με λίγα μωσχόμανουσα από τα βουνά της Νεμέρτσικας, της αγαπημένης πατρίδας.

ΒΗΣΣΑΝΗ
Φεβρουάριος 1998
Γεώργιος Δημ. Τζόδας

ΠΕΝΘΗ

Αθανάσιος Κ. Κούλας

Στις 20 του Γενάρη απεβίωσε στα Γιάννενα, ύστερα από σύντομη ασθένεια ο Αθανάσιος Κούλας. Στους Πωγωνίσκους κύκλους ήταν γνωστός για την αγάπη του προς τον τόπο μας, και τη σημαντική βοήθεια που πρόσφερε στο χωριό του Ποντικάτες, στο χωριό της γυναίκας του το Ξηρόβαλτο, αλλά και γενικά στους συνανθρώπους μας.

Υπήρξε επι σειρά ετών κοινοτικός σύμβουλος στις Ποντικάτες και πρόεδρος του Συνεταιρισμού. Στην κηδεία στις Ποντικάτες παραβρέθηκε πολλός κόσμος από τα Γιάννενα, από την Αθήνα και από τα γύρω χωριά, τον δε επικήδειο εξεφώνησε ο εξάδελφός του και συμπατριώτης μας Κώστας Φακατσέλης.

Αλησμόνητε Θανάση Κούλα,

Όλοι εμείς που ήρθαμε σήμερα εδώ, για να σου πούμε το τελευταίο αντίο, νοιώθουμε συντετριμμένοι. Ο χαμός σου μας έχει όλους συγκλονίσει, αφού ακόμα, δεν προλάβαμε να συνεδητοποιήσουμε ότι μας φεύγεις για πάντα.

Μπορεί, αγαπητέ μας Θανάση, ο θάνατος να σε νίκησε, γιατί αυτή είναι η μοίρα μας, εσύ όμως στη ζωή σου βγήκες κερδισμένος, γιατί έκανες το χρέος σου, το καθήκον σου.

Μια ολόκληρη ζωή ήσουν αγωνιστής, όχι μόνον για τη δική σου προκοπή αλλά και για τα ιδανικά που πίστευες και τα οράματα που είχες για μια καλύτερη κοινωνία.

Πέρασες δύσκολα χρόνια, πέτρινα, κατοχικά και άντεξες με τους εχθρούς της πατρίδας, με τα στοιχεία της φύσης, με την κακία των ανθρώπων, τέλος, πάλεψες σκληρά με την ίδια τη ζωή. Συνδύασες με θαύματα πίστη στο θεό, με τον χριστιανισμό με την απέραντη αγάπη που είχες για τον συνάνθρωπό σου. Είχες τη δύναμη της ψυχής σου και συγχωρούσες

ακόμα και τους εχθρούς σου.

Είχες κι άλλα πολλά χαρίσματα, ήσουν άνθρωπος των χαμηλών τόνων, είχες μεγάλη υπομονή, συνέπεια, αλλά και υπευθυνότητα και πάνω απ' όλα ήσουν ευαίσθητος, καλόκαρδος και πονόψυχος.

Αγάπησες με πάθος το χωριό σου, αλλά και το Ξηρόβαλτο το χωριό της γυναίκας σου. Εμείς, οι συγγενείς σου, οι φίλοι σου και οι συγχωριανοί σου θα παραδειγματιζόμαστε από τη ζωή σου, θα τιμάμε την μνήμη σου. Εγώ προσωπικά θα θυμάμαι και τις όμορφες στιγμές που περάσαμε κάτω από τη «γκαζαμιά» στο Ξηρόβαλτο, πίνοντας τα τσιπουράκια μας.

Το σπίτι σου ήταν πάντα ανοιχτό, ήσουν φιλόξενος, τους ήθελες όλους κοντά σου. Ήσουν γενναίωδωρος, ανιδιοτελής, γεννημένος μόνο για να δίνεις. Είχε ευγενική ψυχή, ήσουν χωρίς υπερβολή η προσποποίηση της καλοσύνης. Ήσουν, όμως Θανάση και τυχερός, γιατί είχες στήριγμα και πολύ αγάπη από τη μία καλή σύντροφο, την αγαπημένη σου Τούλα.

Ο θάνατός σου αξέχαστε Θανάση, θα αφήσει στους Ποντικάτες και στο Ξηρόβαλτο, ένα μεγάλο κενό, γιατί σε όλες τις εκδηλώσεις, χαρές και λύπες ήσουν πάντα παρών και η προσφορά σου σημαντική.

Η μνήμη σου θα μείνει για πάντα ζωντανή. Διερχόμενος και τα αισθήματα θλίψης και πόνου των μελών του Δ.Σ. της Αδελφότητας Ξηροβάλτου αλλά και όλων των χωριανών μου, σου απευθύνω τον τελευταίο αυτό χαιρετισμό και εύχομαι το χώμα της πατρίδας σου γης που θα σκεπάσει σε λίγο το κορμί σου, να είναι όπως το θέλει ο ποιητής.

«Ελαφρύ σαν της ελιάς το φύλλο, σαν της δροσιάς το στάλαγμα».

Αιώνια σου η μνήμη και καλό ταξίδι αγαπημένε μας.

Κ.Ζ.Φ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θέλουμε να εκφράσουμε τις θερμές ευχαριστίες μας για την συμπαράσταση, συναντίληψη και ενθάρρυνση στην εκδοτική μας προσπάθεια στους αναγνώστες και συμπατριώτες μας κ.κ.:

Ιω. Τσεκμερέ, Κων. Μάρη, Σπ. Μπάκο, Αθ. Δέμο, Βασ. Καλλιάρικο, Βασ. Κωτσάκη, Ελένη Σαλδαρή, Γεωργ. Σταύρου, Νικ. Ζωϊδής, Ι. Παπαδημητρίου, Χρ. Λιάκο, Χρ. Παπανικό, Αλ. Δάμα, Γ. Τζόδα, Φιλ. Δάππα, Στ. Παπαδόπουλο, Βασ. Κανάδο, Αφροδ. Μάνθου, Αμαλία Ευστρατίου, Κων. Κίτσο, Αλίκη Τσούνη, Θαν. Βράνο, Παν. Κύρκο, Βασ. Μούκα, Γ. Τσώλη, Αχ. Ράπτη.

ΠΙΤΤΕΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ

* Την πίττα έκοψαν τα μέλη της Αδελφότητας Παλαιο-
πυργιτών Αθηνών σε μια ζεστή και φιλική ατμόσφαιρα. Το
φλουρί βρήκε η Κατερίνα Χαρίση.

* Οι Πωγωνιανίτες Αθηνών έκοψαν την πίττα τους στο γνω-
στό παλιό στέκι που άλλοτε λειτουργούσε η ταβέρνα του
Τόμου. Και με την ευκαιρία έκαναν και εκλογές.

* Δολιώτες και Ποντικατιώτες «σέμπρεψαν» και έκοψαν μα-
ζι την πίτα στο Πέραμα Ιωαννίνων και το γύρισαν στο χορό.

* Στα Γιάννενα έκοψαν την πίττα τους οι Γεροπλατανίτες
και συμπλήρωσαν με παραδοσιακές πίττες. Κι εκεί το γύρι-
σαν κι αυτοί στο χορό με πωγωνήσια παράδοση.

* Την βασιλόπιτα έκοψε η Ηπειρωτική Εστία Θεσσαλονίκης
για τους εκεί Ηπειρώτες και Βορειοηπειρώτες, μέσα σε οι-
κογενειακή και πατριωτική ατμόσφαιρα. Παιδική χορωδία
έψαλε τα κάλαντα και παιδικό χορευτικό συγκρότημα χόρε-
ψε ηπειρωτικούς χορούς. Την εκδήλωση τίμησαν
βουλευτές, εκπρόσωπος του Δήμου και αντιπροσωπείες
Ηπειρωτικών συλλόγων και αδελφοτήτων.

* Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος στις 18 Ιανουαρίου η
Αδελφότητα Μεροπαιών Πωγωνίου έκοψε την πρωτοχρο-
νιατική πίτα στην αίθουσα του εστιατορίου «ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ» που ευγενώς προσφέρεται από τους συγχω-
ριανούς μας για το σκοπό αυτό.
Ευχές δόθηκαν από τους συγκεντρωθέντες για μια δημι-
ουργική χρονιά που θα χαρίσει σε όλους υγεία, οικογενεια-
κή ευτυχία και θα συγκεντρώσει όσο το δυνατόν περισσότε-
ρους στις εκδηλώσεις του χωριού μας.

Η «κλωνοποίηση» του Δελβινάκιου

Έργα «ανάπλασης» εκτε-
λούνται στο κέντρο του Δελβι-
νακίου όπου πέφτει πολύ τσιμέ-
ντο, τσιμεντοκράσπεδα και τσι-
μεντόπλακες. Τυποποιημένα
υλικά τσιμέντου και το Δελβινά-
κι «κλωνοποιείται» όπως πολ-
λές πόλεις. Τώρα θα μοιάζει
σαν τις άλλες! Τα ίδια υλικά και
οι ίδιες μελέτες με το καρμπόν
και με τον πήχυ. Μα καλά δεν
έχουμε τίποτε δικό μας να κρα-
τήσουμε, μία ταυτότητα; Τί να
βρει ο ξένος στο Δελβινάκι;
Ό,τι βρίσκει και στο Αγρίνιο και
στην Αμαλιάδα; Λίγη φαντασία
δεν υπάρχει; Και έχει το Δελβι-
νάκι αξιόλογους ανθρώπους και

μηχανικούς να δώσουν την ιδέα
τους και να διατηρήσουν κά-
ποιο τοπικό χρώμα.

Κλωνοποιηθήκαμε ντιπ!

ΓΙΑΝΝΕΝΑ: 21η Φεβρουαρίου 1998

Γιορτές και παρέλαση

Γιορτάστηκαν και εφέτος
στα Γιάννενα τα 85α
ελευθέρια με εκδηλώσεις
και παρέλαση. Παρέλαση με
πολλές εμφανίσεις με τοπι-
κές ενδυμασίες. Ούτε μία
Πωγωνήσια. Ούτε μία. Δεν
χρειάζονται περισσότερα
λόγια!

Ο ΧΟΡΟΣ ΠΩΓΩΝΙΑΝΙΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Στο ξενοδοχείο PARK οργανώνει η Αδελφότητα
Πωγωνιανιτών Αθηνών τον χορό τους
το Σάββατο βράδυ 14 Μαρτίου

ΚΟΥΤΣΟΦΛΕΒΑΡΙΑΤΙΚΑ ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ

- Ο Κουτσοφλέβαρος ήταν καλοκαιριάτικος! Οι θερμοκρα-
σίες υψηλές και χαρά οι κτηνοτρόφοι.
- Όχι δεν ξέρει κανένας πώς και γιατί μπαζώθηκε η λίμνη
της Ζαχαβίνας! Ακόμη και η «πρωτοβουλία» για την
αξιοποίηση δεν μιλάει.
- Άστοχες κακίες ή κακούγροστο ανέκδοτο είναι πως οι Πά-
νω Πωγωνήσιοι τώρα πρέπει να μάθουν και... βλάχικα!
- Πάντως πολυκουβεντιάζουν στο Κεφαλόβρυσσο για υπο-
ψηφιότητες και αξιώματα.
- Για τον δήμαρχο τον θέλουν βλάχο! Άντε ας δώσουν έναν
αντιδήμαρχο στους γκραιίκους...
- Όπως φαίνεται «σφάτσε μάχη φοβερά»! Ας μη θυμώνουν
οι βλάχοι...
- Πρέπει να βρεθεί μια γλώσσα επικοινωνίας. Αυτό προέ-
χει και όχι μπιτζώματα.
- Μέχρι τώρα οκτώ υποψήφιοι δήμαρχοι ψυθιρίζονται στο
νέο Δήμο Δελβινακίου.
- Οι έξι από τη «χώρα» και δυο από τα περίχωρα!
- Ας μην ενοχλούνται οι εκπαιδευθέντες «ξινόσχιστες» και
«καρβουνιάρηδες» στην Πωγωνιανή που σχολιάσαμε το
σεμινάριο. Τέτοια ήταν η... παιδεία.
- Γιατί, όλοι έτριψαν τα χέρια επειδή πήραν επτά δεκαχι-
λιαρα επιδότηση.
- Γνωρίζουν όμως ποιοι πήραν τα υπόλοιπα και περισσό-
τερα;
- Οι Καστανίτες ή Καστανιανίτες έχουν κηρύξει... «αυτο-
νομία». Λύνουν μόνοι τους τα προβλήματα και κάνουν
χάζι με τους άλλους που γκρινιάζουν.
- Πώς έχει ακριβώς η περίπτωση της μίσθωσης σχολα-
ζουσών γαιών στη λίμνη;
- Φύε και δραστήρια πρόεδρε της Λίμνης μη κρατάς το
μυστικό για την προελογική περίοδο.
- Τώρα να το πεις για να το μάθουν όλοι οι συνδημότες
που... ψηφίζουν!
- Δυο δρόμοι για Κικαβιά. Από 12 μέτρα φαρδύς ο καθέ-
νας. Θα ζώσουν την λίμνη Ζαχαβίνας κι από τις δυο με-
ριές. Και τότε τι θα πει η πρωτοβουλία;
- Κανένα πρόγραμμα δεν τρέχει στο Πωγώνι. Ντιπ μας ξέ-
χασαν. Μήπως θα μας φέρουν καμιά χωματερή; Έχει κα-
νείς το νόο του;
- Πόσα γιδοπρόβατα έχει το Πωγώνι; Ποιος το ξέρει; Εί-
ναι όλα... σκουλαρικάτα ή απογράφονται και ζώα χωρίς
σύννομα;
- Τρομάζω να γράψω για χασίσια! Στο Καλπάκι (στα... σύ-
νορα) έπιασαν ένα αυτοκίνητο τελευταία με 260 κιλά.
Πέρασε απαρατήρητο από τα μέρη μας...

K.X.K.

Η ΠΟΤΟΠΟΙΙΑ - ΚΑΒΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΚΗΣΤΟΥΛΑ

Παλαιολόγου 4-Ιωάννινα, Τηλ. 27.094
Για τις γιορτές, πανηγύρια και κάθε μέρα
ποτά και κρασιά σε πλούσια συλλογή